

PARABOL

PARABOL TILBOÐ
85 cm. við veggja-
beslag og digital-
mikrobylgjuhövdi

BARA 990:-
ELDING
SMS • TF 18662 - 18663

Avloysarastarv á Landsskrivstovuni

Á deildini fyri fiski- og aðrari vinnu á Landsskrivstovuni er fyribilsstarv sum avloysari fyri skrivstovufólk leyst at søkja.

Talan er um móttöku, telefon- og post-avgreiðslu og fyrfallandi skrivstovuar-beiði annars.

Skrivstovuútbúgving er ein fyrimunur, tó ikki ein treyt, men skal tann, ið settur verður, hava kunneika til og royndir við tekstviðgerð á teldu.

Starvið verður sett sambært sáttmála millum Føroya Landsstýri og Starvs-mannafelagið, og verður lønin treytað av skrivstovuútbúgving sambært 7. ella 9. lønarflokki í hesum sáttmála.

Setanartíðarskeiðið er frá 1. septemb-er 1996 til og við 31. august 1997.

Umsóknir við avritum av møguligum prógvum og øðrum viðkomandi skjøl-um verða at senda

Landsskrivstovuni
Att. Deildin fyri fiski- og aðrari vinnu
Postboks 64
110 Tórshavn

og skulu vera Landsskrivstovuni í hendi í seinasta lagi mánadagin 12. august 1996 kl. 16.00.

Landsskrivstovan,
tann 31.7.1996

Frá Happadráttinum

Umbidnir seðlar, sum ikki eru heintaðir í seinasta lagi 7. august, verða latnir øðrum.

HIN FØROYSKI HAPPADRÁTTURIN

Neyst til sølu

Um hóskaði boð fæst, er neyst, 10x12 m í tveimum hæddum, til sølu.

Neystið stendur sera væl fyri við báta-hylin í Kollafirði, og koyrast kann inn í tað.

Tlf. 21308

Myndin er tikin av Danida skipinum, sum er smíðað í Havn til Føroya fer av bakkastokki. Tað fær hugnaliga manning at sigla seg heim. Mynd: Alvir Haraldsen

Fara langferð til stuttleika

AKI BERTHOLDSEN

Ernst Kass á brúnni. Hilmar Kass við rúðrið, Zakarias Hammer í kabyssini og Tórarinn Didriksen í maskin-rúminum.

Tað ljóðar heilt jólaligt. Jólaligt er tað ikki, men hugnaligt verður tað uttan íva kortini.

Í sjei vikur skulu hesir fyra jassarnir halda hvønn annan út, antin teir vilja tað ella ikki. Tí fá verða teir einsamallir á lítum báti um tey stóru høv.

Hesir fyra eru nevniliga teir, sum skulu sigla Danida skipið, sum er smíðað á Tórshavnar Skipasmiðju í Havn og heilt til Teiðlands hævusstaðin Bankok.

Hesa seinasta tíðina hevur Pól Mohr gingið og leita eftir fólk í sigla skipið niður til Teiðlands.

Ein dagin hittust hann og Ernst Kass, teir báðir, kennast væl og tá fór Pól aftur at tosa um hetta sama.

– Tá var eg so "framligur" at bjóða meg fram, sigur Ernst. Pól tók av og borðið fangaði.

Ernst hevur áður siglt, men seinastu árin hevur hann verið deildarleiðari á skipasmiðjun í Vestmanna. Sjálvur verður Ernst Kass skipari og hann hevur síðan fingið triggjar mans afturat sær.

Beiggin, Hilmar Kass varð yvirtalaður at taka kassin sum stýrimaður.

Kokkurin verður eingin annar enn Zakarias Hammer. Og maskinmeistarinn verður Tórarinn Didriksen, sum er tann, ið hevur sett motorin saman og kennir hann út og inn.

Sjei vikur

Ætlanin er at leggja frá landi í Havn og gongst sum ætlað, fer tað at taka sjei vikur at sigla skipið niður.

Siglt verður suður framvið evropeiska meginlandinum, inn í Miðjarahav, í-gjøgnum Suesveitina, suður ígjøgnum Reyðahav, eystur ígjøgnum Indiahav og norður framvið Malakanesi til Teiðlands.

Hin møguleikin var at fara vestur um Atlantshav og ígjøgnum Panamaveitina, men tað hevði verið eina viku longri.

Spentur

Ernst Kass viðgongur, at hann fer henda túrin bara til stuttleika.

– Hetta verður sum ein long ferja, sigur hann.

Hann dylur heldur ikki fyri, at hann er spentur.

Hann hevur aðrar royndir frá langferðum, tí hann hevur verið á sjónum og hann hevur einaferð siglt ein lítlan, danskan coastara úr Italia til Teivan, og tað var ein frálík ferð.

Nú hevur hann verið á landi í nógv ár, so henda ferðin er mest at vita, um hann hevur gloymt sjólívið, heldur hann skemtandi.

Hann ræðist ikki fyri at fáa sjóverk, hóast hann hevur haft fast undir føti so leingi tí sjóverk hevur hann ongantíð havt.

– Tað verður verri, fær kokkurin sjóverk, flennir hann.

Kokkurin hevur ikki verið til skips fyrr, men hann hevur farloyvi í sjónvarpinum og hevur spælt sær við tankanum um at fáa skips-dekk undir feturnar. Tá

hugsaði hann mest um Barentshav, men tað bleiv so suður í heitari sjógv ístaðin.

Hann meinti, at hann fór at verða plágaður av sjóverki, men nú fær hann at siggja.

Danidabáturin sær ikki út av nógvum fyrri verðini og stórt skip er hann heldur ikki, einar góðar 100 føtur.

Ein gamal skipasmiður hevði heldur ikki kallað hann vakurt skip. Men soleiðis eru tey nýggju skipini. Ikki klassiskt vøkur, men funktionell. Tey eru bygt at tæna einum endamálið og útsjónin er har-efur.

Men tað rører ikki ein gamlan sjómann, at skipið er lítið.

– Teir gomlu sigldi á høvunum við eins lítum og minni bátum enn hasum, so tað er einki at óttast.

– Vit hava tveir motorar, tvær skrúvar, skrokk út stáli og veðurtilhøvi eru álitandi.

– So tað hugsi eg ikki um, hóast teir gomlu søgdu, at tað er ilt at byggja borð fyri báru. Óhepnir kunnu vit altíð verða, sigur Ernst Kass.

Hetta skuldi eisini verið góð árstíð at siglt.

– Men tað kundi gott hent, at tað bleiv eitt sindur tvasut í monsuninum.

– Danidaskipið er flabotnað og tað stingur bara tveir metrar. So tað skal ikki nógvur vindur ímóti, so fer hann at hægga. Men so verður einki at gera uttan at krússa sum í gomlum døgum.

Noyðast at hvíla seg

Á ferðini niður verður annars ikki nógv at gera. Teir fara at ganga vakt tveir og

tveir, væntandi seks og seks tímar.

Annars verður ikki nógv at takast við.

Men tað er heldur ikki so galið at noyðast at hvíla seg.

Onkur hevur bókur við, sum ætlanin hevur verið at lisið leingi. Sjónvarp er umborð og tað sæst í tí allan vegin, uttan tað einu vikuna um Indiahav. Annars verður er at sóla sær, práta og tað verður ríkiligt av tíð at ganga inn í seg sjálvan at hugsa um heiminsins ljósu og myrku síður.

Ætla at vitja Justinus

Ætlanin er at bunkra so sjálvdan sum gjørligt. Men tað er í hvussu so er ætlanin at bunkra í Singapor. Teir vera í Singapor um mánaðarskiftið august, september.

Har ætla teir at halda eyguni eftir fyrrverandi blaðmanninum á Sosialinum, Justinus Eidesgaard, sum tá hevur tikið við sum hjálparmaður í dansku sjómannakirkjun í Singapor.

Justinus veit av, at teir skulu avstað og hann sigur, at hann ætlar sær eisini at halda eyguni eftir teimum.

Tað er umleið ein vika úr Singapor norður til Teiðlands.

Tá ið teir hava handað teiðensku myndugleikunum skipið, flúgva teir heimaftur.